

ENTREVISTA A

Ramon Daví Navarro

procurador, Medalla d'Honor de la Generalitat
per serveis excepcionals a la justícia

Ramon Daví (Granollers, 1958) va llicenciar-se en dret a la Universitat de Barcelona l'any 1980. Iniciat professionalment al despatx de Vicenç Vallbona Calbó, l'any 1985 comença a exercir de procurador. Són més de 30 anys d'exercici professional, a Daví Procuradors i més recentment, al Grup Trivium Procura. Aquest gener, la Generalitat li ha concedit la Medalla d'Honor per la seva contribució a la millora de la justícia. Regidor municipal entre 1991 i 2003, en deixar la política local s'involucra en diferents entitats i iniciatives: el Casino, la Fundació Vallès Oriental, La Mútua, Amics del Xiprer, Col·legi de Procuradors de Barcelona. En totes, "m'he enriquit com a persona i he posat el meu gra de sorra".

© TONI TORRILLAS

Enhorabona, comença l'any amb un reconeixement: la medalla d'honor concedida pel Departament de Justícia. Com se sent?

Va ser una sorpresa molt gran, no m'ho esperava..., recordes els anys i penses "te la deuen donar perquè ja ets gran..." Sens dubte hi ha altres persones que en són mereixedores o més bons professionals. Els darrers vuit anys he estat vicedegà del Col·legi de Procuradors; això m'ha fet estar més proper al Departament de Justícia. El premi deu valorar això, aquesta relació amb l'administració per una justícia que funcioni millor.

Són 30 anys d'exercici professional, 50.000 procediments judicials, 20.000 clients...

Són molts anys... i la nostra funció professional s'adreça tota al jutjat. Vivim en una societat amb molts conflictes judicials, qualsevol disputa veïnal, de comunitat de propietaris... acaba al jutjat. Segurament estem massa judicialitzats, però això és el que la societat vol. I per tant hi ha d'haver professionals que hi intervinguin i en això estem.

Fem una mirada enrere. Estudia a l'Escola Pia i tria la carrera de Dret, per què?

La decisió em va enganxar quan feia COU a l'institut [Antoni Cumella], venint de l'Escola Pia, on només érem nois, amb molts capellans, molt ordre... Aquell canvi amb 17-18 anys, sincerament,

em va trastocar, vaig passar de la nit al dia. M'ho vaig passar tan bé, que el que menys m'agradava era estudiar. Acabo el curs, dic als meus pares que vull posar-me a treballar i ells em diuen que em presenti a la selectivitat. Vaig aprovar-la sense haver obert ni un llibre i vaig triar els estudis de dret sense tenir-ho planificat; els pares me'n van fer veure la part pràctica. I descobreixo un món que em va encantar des del primer curs: el dret romà, que ja regulava totes les relacions humanes...

"Així com defenso que en aquest país hi ha justícia, soc molt crític amb el sistema judicial, que és arcaic"

El 1985 comença a exercir de procurador. En què consisteix la seva feina?

No és fàcil d'explicar, és una professió molt tècnica, de relació entre el client, l'advocat i el jutjat. El sistema judicial espanyol preveu aquesta interacció entre l'advocat i el procurador, ambdós llicenciats en dret, un dirigeix el procés i l'altre el gestiona. Un símil podria ser una obra, on l'arquitecte -l'advocat- fa els plànols i l'aparellador -el procurador- està a peus d'obra i fa el seguiment.

A vegades sembla que l'actualitat informativa sigui només apta per a juristes...

Entenc que és una terminologia sovint complicada, però si parlem de medicina o arquitectura, ens trobem igual. Estem en un moment que tothom s'hi atreueix, tothom en sap. Molts opinadors públics s'atreueixen a parlar d'un àmbit que no